

2.6.1000293366

Tractatus pacis

FRXVII/132

entre España e Inglaterra

21 Raduis 1667.

1000

1000 M V

1000 M V

1000 M V

TRACTATVS
PACIS: ET
AMICITIAE TVM CON-
TINVATAE, TVM RENOVATAE,
inter Coronas Hispaniaz, & Mag-
næ Britanniaz.

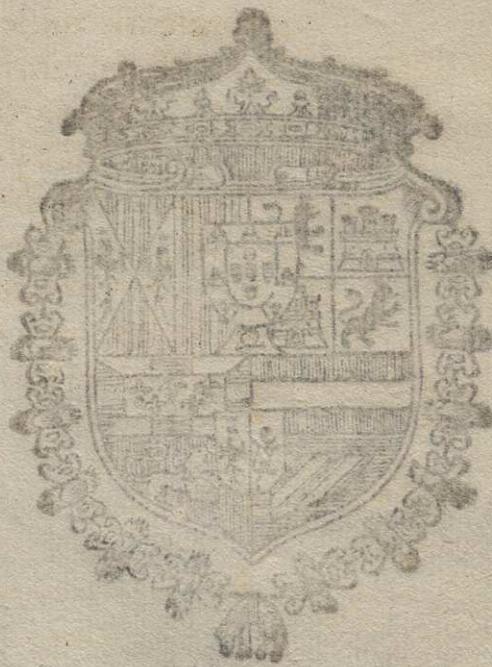
Matrici

1667.

Cum licentia Consilij Status.

Venditur in Typographia Dominici Garsiaz Morras,
Typographi Status Ecclesiastici Regnum Ca-
stellæ, & Legionis.

TRACTATVS
PAGIS: ET
AMICITIAE TUM COK-
TINATVR, TUM RENOVARATVR
inter Gotos Hispanos & Mys
in Hispania, 1552.

Qui sunt in Thiburtinis Urbe dicitur Gensis Monachus
Thiburtini Sacrae Historiae Recensio et Commentarii
Bellorum Imperiorum

AROLVS SECUNDVS,
Dei gratia, Hispaniarum, &c.
Rex, & Serenissima Regina Ma-
ria Anna Austriaca, &c. Notom
facimus per præsentes nostras li-
teras approbationis, ratihabition-
nis, & confirmationis, quod vi-
gesimo tertio die, mensis Maij,
anni præsentis millesimi sexcen-

tesimi sexagesimi septimi, apud Palatum nostrum Ma-
triti tractatus pacis, commercij, atque arctioris amici-
tiaz inter nos præfatum Serenissimum, ac Potentissimum
Regem, atque Reginam Hispaniarum, ab vnâ, & Sere-
nissimum, ac Potentissimum Carolum Secundū Mag-
nū Britaniz Regem, &c. Fratrem consanguineum, &
amicum nostrum charissimum, ab alterā parte factus,
initus, & conclusus fuit tenore sequenti.

A R O T R A S S I C U M D A S
D a G e n t / H i l f E T A L
H e r , g e s e h e n u n d g e s c h r i b e n
in A n n a V i l l u n d a s , o n g e r e d t
f r i c i u m e l d e d i e d i e l e r , o n g e r e d t
l e r t e s , s p l a c e d o n d o s , d o n d o s ,
u s , s o c o p u l u n c o s , d o n d o s ,
d e g l o d e r l o d e l , d e r l o d e l ,
s u n d p i x t e r u s , m u l l e r u s ,
e c f u n i l e x s g o l u s , l e p l u n e ,
d i l i t t a n g i t a s , b a c s , c o n n i e s c i ,
s t a d e , t a g i o n e , s i n i ,
s i x i n e , n o s , d i x i t u n ,
g e o n g i t u n , g e o n g i t u n ,
R e d o n , t a d e , R e d o n ,
s u n d p i x t e r u s , f o r t u n e ,
A , t i x i t u n , C o l o n ,
u n d p i x t e r u s , U - Z o n , 88 .
T i x i t u n , C o l o n ,
s u n d p i x t e r u s , n o f f i n ,
t e r l e r , s o n g i t u n ,
t e r l e r , s o n g i t u n ,

4

TRACTATVS PACIS; ET AMICITIAE, tum continuatæ, tum renovatæ.

Inter Coronas Hispaniz, & Magnæ Britanniz.

LNITVS, & conclusus per Excellentissimos Dominos Dominum Ioannem Eberardum Nidardum Serenissimæ Reginæ Catholicæ Confessorium, Inquisitorem Generalem, & Consiliarium Status, Dominum Ramirum Phelipez Nuñez de Guzman, Ducem de San Lucar la Mayor, & de Medina de las Torres, Consiliarium Status, & Præsidem Italiz, & Dominum Gasparem de Bracamonte & Guzman, Comitem Peñarandæ, Consiliarium Status, & Præsidem Indiau, nomine Serenissimorum, ac Potentissimorum Regis, & Reginæ Hispaniarum dominorum suorum, & per Excellentissimum Dominum Dominum Edvardum Comitem de Sandvich, Serenissimo, ac Potentissimo Magnæ Britanniz Regi à Secretioribus Consilijs, & Legatum eius Extraordinarium in Hispaniam, nomine dicti Serenissimi Regis Domini sui.

Matriti 23. die mensis Maij, Anno 1667.

TRAGATAS

PACIS, ET AMICITIAE.

Item concordias cum ienovae.

Item Gorioum Hilfoum, & Malaue Bucovinae.

MITAS, & conquisitum per Illyceiam Regiam
mos Domineas Dominius Iosephus Epes-
tichum Nidisidium Sacraeissimam Regiam
Cispodice Concessione, tandem locum
Generalem, & Conquistationem statim Do-
minum Ratisbonam Prelatissimam Nunca de Garswau, Da-
recon de San Tucis de Wylor, & de Melchis de Isz Tols-
tas, Conquistationem Silesias, & Przemyslatis, & Domini-
nam. Grafton de Bracconore & Guzman, Conquestio-
nem Silesiensem, Conquistationem Stratis, & Plesiatum Iugoslaviae
Dominum Selestinius, & Iohannem Ratis-
boniae Hilpachensem, dominum Iozutum, & per
Regiam Habsburgensem, dominum Iozutum, & per
Regiam Iohannem Dalmatum, dominum Iohannum
Comitem de Sardanach, & sacraeissimam
Mysias Bucovinam Regiam Sacraeissimam Conquisita, &
Tedescum circa Fuziaque in Hilfoum, non
ne dicitur Conquistatio Regis Domini Iozutum.

Vandoquidem post excessum Serenissimi,
ac Potentissimi Philippi Quarti Hispani-
iarum Regis gloriae memoriae Serenissi-
mus, ac Potentissimus Rex Catholicus
Carolus Secundus eius filius in Regna,
Statu s, & Dominia Monarchiz paternæ, Deo Opt.
Max. ita disponente successit, Serenissimaque Regina
Catholica Domina Maria Anna Austriaca in Tuti-
cem, & Curatricem ad eorundem Gubernationem, &
Regimen, duratibus Regis minoribus annis, vocata est,
exoptatissimum utrinque, mutuoque studio, ac deside-
rio permotis Serenissimis, ac Potentissimis Regi, ac Re-
ginae Catholicis, & Serenissimo, ac Potentissimo Ca-
rolo Secundo Magnæ Britannæ Regi visum est, bonam
illam correspondentiam, & amicitiam reciprocam Co-
ronas inter hinc Hispaniarum, illinc Magnæ Britannæ
ab antiquissimis temporibus vigentem, usque dum re-
rum vicissitudines concordiam, & necessitudinem, quæ
alteri genti cum alterâ intercesserat, labefactarunt, re-
nouare tandem, & nouis accessionibus confirmare, tam
quod mutua commerciorum frequentia, ac commoda,
quam utriusque gentis ingenia singularem quandam ani-
morum, ac Confiliij unionem postulare videantur, eum-
que in finem diuisus Serenissimus Rex Magnæ Britannæ
virum Excellentissimum Edvardum Comitem de
Sandwich, Vice-Comitem de Hinchinbrooke, Baro-
num Motacutum de Sancto Neote, Anglia Vice-ad-
mi-

mirallūm, Māgnz Guarderobz Regiz Magistrū, Consiliarium Status, & Nobilitissimi, celeberrimique Ordinis Periscelidis Equitem, Legatum suum Extraordinarium ad Catholicas Maiestates misit, vt non tantū pri-
stina inter dictas Coronas necessitudinis vincula, ini-
quitate temporum dissoluta, redintegraret denuō, sed
& arctiori nexu constringeret, & noua adhuc stabiliōri
amicitiæ fundamenta per fructū fœderis tabulas pone-
ret, ad seros usque posteros duratū; dictumque Lega-
tum plenissimā facultate muniuit, cuius copia infrā in-
seretur.

Ea autem animorum propensione negotiatio dicti
Legati Extraordinarij in Aula Catholica excepta est,
vt Serenissimę Reginę Tutrici, & Gubernatrici Regis
visum fuerit ad tractatum cū ipso in eundum, & conclu-
dendum nominare Excellentissimos viros Dominum
Ioannem Eberardum Nidardum Confessarium Sere-
nissimę Reginę Catholicę, Inquisitorem Generalem,
& Consiliarium Status, Dominum Ramirum Phelipez
Nyñ:z de Guzman Ducem de San Lucar la Mayor, &
de Medina de las Torres, Consiliarium Status, & Pre-
sidem Italix, & Dominum Gasparem de Bracamōte &
Guzman Comitem Peñarandę, Consiliarium Status,
& Presidem Indiarum, quibus concessa est facultas, &
commisiō, cuius tenor talis est.

Sequitur tenor commissionis, seu plena potesta-
tis ex parte Maiestatis, sua
Catholica.

DON Carlos, por la gracia de Dios, Rey de Castilla, de Leon, de Aragón, de ambas Sicilias, de Gerusalen, de Portugal, de Nauarra, de Granada, de Toledo, de Valencia, de Galicia, de Mallorca, de Seuilla, de Cerdeña, de Cordoua, de Corcega, de Murcia, de Iaen, de los Algarves de Algecira, de Gibraltar, de las Islas de Canaria, de las Indias Orientales, y Occidentales, Islas, y tierra Firme de el mar Occeano, Archiduque de Austria, Duque de Borgoña, de Brabante, de Milan, Conde de Abspurg, de Flandes, Tirol, y Barcelona, Señor de Vizcaya, y de Molina, &c. Y la Reyna D. Maria Ana de Austria su madre, Tutora, y Curadora de su Real persona, y Gobernadora de dichos Reynos, y Señorios. Por quanto para assentar las cosas conuenientes a la causa comú de las Serenissimas dos Coronas de España, y la Gran Bretaña, que por algunos accidentes del tiempo se hallan peruertidas de la obscurancia, y Capitulaciones assentadas en los antiguos Tratados de Pazes entre las dichas Coronas; he tenido por bien de dar poder (como en virtud de la presente le doy) a Iuan Eberardo Nicárido mi Confessor, de el Consejo de Estado, y Inquisidor General; Don Ramiro Phelipez Nuñez de Guzman, Duque de San Lucar la Mayor, y de Medina de

las Torres, de el Consejo de Estado, Presidente de el
de Italia, y Don Gaspar de Bracamonte y Guzman
Conde de Peñaranda, de el Consejo de Estado, Presi-
dente de el de Indias, por concurrir en sus personas las
prerogatiwas de gran calidad, prudencia, y experien-
cia, zelo, y amor de mi servicio, y particularmente por
la gran confiança, y satisfacion que me assiste, de lo
que procuran, y desejan todo lo que pueda conducir al
beneficio, y bien publico. Por tanto, en virtud del pre-
sente poder los autorizo, y doy tan cumplida facul-
tad qual de derecho se requiere, para que por el Sere-
nissimo Rey, mi muy caro, y muy amado hijo, y en su
Real nombre representando mi propia persona, pue-
dan oir, conferir, tratar, ajustar, y concluir con el Con-
de de Sandvich, del Consejo de Estado del Serenissi-
mo Rey de la Gran Bretaña Carlos Segundo, mi buen
Hermano, y Primo, y su Embaxador Extraordinario
en esta Corte, en virtud del Poder que asimismo pre-
senta del dicho Rey de la Gran Bretaña, qualesquier
tratados de renouaciō de Paz, y mas estrecha amistad:
y tambien les doy poder, para qualesquier tratados de
vnion, y aliança con el dicho Rey de la Gran Bretaña,
y vna tregua con la Corona de Portugal, por el tiempo
que pareciere, cō toda la mayor potestad, y autoridad,
y la enisma que reside en mi Real persona, obligando-
me, como me obligo, y al dicho Rey mi hijo, en fee, y
palabra Real, a estar, y passar por ello, aprobarlo, y rati-
ficarlo con el juramento, y demas requisitos, y solemni-
dades que en tal caso fuere necesario, dentro de el ter-
mi-

mindó que para ello se le señalare, sin diminución alguna.
En fez de lo qual mandé despachar la presente, firmada
de mi mano, sellada con el sello secreto, y refrendada del
mi infrascrito Secretario de Estado. Dada en Madrid
a quinze de Junio de mil y seiscientos y seis
años. Y O LA REYNA. Don Pedro Fernández de
Campo y Angulo.

*Sequitur tenor commissionis, seu plena potestatis
ex parte Serenissimi Regis Magnae
Britanniae, &c.*

CAROLVS Secundus, De gratia, Magne Bri-
taniz, Franciz, & Hiberniz Rex, Fidei defen-
sor, &c. Omnibus, & singulis hasce litteras in-
specturis salutem. Quandoquidem huius saeculi infel-
icitas in eo potissimum sita esse videtur, quod plerique
Principes, & Status, suis, vel affectibus, vel vniuersitatibus,
ita indulgeant, adhucantque, ut omnia amici-
tiaz, & vicinitatis iura proculcari, immo ipsam rerum uini-
uersitatem convelli malint, quam tantillum a suis
opinationibus, & propositis, vt cumque leuiter, aut ini-
que suscepis discedere, eo magis pauci illi Reges quo-
rum potentiaz nativum quemdam et qui, ac boni ambo-
rem consociavit Deus, summa ope; operaque conniti
debent, ut tum Sacrosancta necessitudinis foedera, in-
ter se constituere, & conservare, tum peruersas reni-
tentium voluntates ad saniora concordiaz studia reu-

care, & insisteret valeant: Animadverso autem Anglorum, ac Hispanorum ingenia, ita semper comparata fuisse, ut ex grā à se invicem alienari facile in gratiam redire consueuerint, & Regna verinque ipsorum tum maximē floruisse, cum Regnantes naturā sive ductum secuti pacem, mutuo stabilitam sanctissimē colerent, perspecto insuper, & certissimis indicis explorato Serenissimam Reginam Dominā Mariam Annam Austriacam Serenissimi, ac Potentissimi Hispaniarum, &c. Regis Parentem, Tetricem, & Curatricem, atque Regnorum eius, ac Ditionum Gubernatricem eadem nobiscum propensitate in eiusmodi consilia iam ferri, ut non solum pristina inter Coronas nostras, fœderare resouentur, sed arctioribus adhuc vinculis, & firmiori tquam vñquam) ante hac nexu constringantur: Nihil nobis ad tam pium opus perficiendum defuisse videatur, quam ut dignum aliquem virum, & tanto negotio parem eligeremus, qui Legati nostri Extraordinarij munus apud dictam Serenissimam Reginam Hispaniæ Regentem, obiret, & characterem suum virtutibus exornaret; quale præ alijs fore iudicauimus prædilectū, & per quam fidelem consanguineum nostrum Edvardum Comitem de Sandvich, & Vicecomitem de Hinchinbrooke, Baronem Montacuteum, de Sancto Neote, Anglia Vice-Admirallum, Magnum Garderobæ nostræ Magistrum, nobis à secretioribus Consilijs, & antiquissimi, celeberrimique Ordinis Peritcelidis Equitem. Sciatis igitur quod Nos, sive industria, iudicio, ac prudentia dicti Comitis de Sandvich Legati

nostri Extraordinarii plurimum consisi, ipsum, verum,
 & indubitatum Commissarium, ac Procuratorem no-
 strum fecimus, ordinavimus, & deputauimus, ac per
 praesentes facimus, ordinamus, & deputamus, dantes
 eidem, & comitentes plenam, & omnimodam potes-
 tatem, atque authoritatem, pariter, & mandatum ge-
 nerale, ac speciale nomine nostro cum pafata Serenissi-
 ma Regina Hispania Regente, ipsiusque Commissa-
 rijs, Deputatis, ac Procuratoribus ad hoc sufficientem
 potestatem habentibus, de & super arctiori confeder-
 ratione inter Coronas, ac Regna Magna Britannia, &
 Hispania, necnon, de & super commerciis, & nauigatio-
 nis libertate vindicanda, denique, de, & super foedere
 defensiō, atque offensiō, inter dictas Coronas, &
 Regna, utilissimis, & maximē convenientibus articu-
 lis, & conditionibus stabiendi, communicandi, tra-
 standi, conveniendi, & concludendi, ceteraque omnia
 faciendi, quæ ad predictos fines faciant, & conducant;
 atque super ijs, articulos, litteras, & instrumēta necessa-
 ria cōficiendi, & ab altera parte petēdi, & recipiēdi, de-
 nique omnia ea, quæ ad p̄missis, vel circa eadem erunt
 necessaria, & opportuna expediendi, promittentes bo-
 na fide, & in verbo Regio Nos omnia, & singula, quæ
 inter dictam Serenissimam Reginam Hispaniam Regen-
 tem, eiusque Procuratores, Deputatos, aut Commilla-
 rios, atque pr̄nominatum Legatum nostrum Extra or-
 dinariū in p̄missis, seu p̄missorū aliquo erunt facta,
 pacta, & conclusa, grata, & firma habituros, nec

inquit contra ipsorum aliquid, aut aliqua contrarie-
turos, quin potius quidquid nomine nostro promissum
fuerit, sancte, & inadolabili et obseruatoris, & obser-
vati curaturos, in cuius rei testimonium hasce litteras
fici, manuque nostra signatas Magno Angliae sigillo
communiori fecimus, quæ dabantur apud Palatum
nostrum Vxell Monasterij sexto decimo die, mensis
Februario, anno Domini millesimo sexcentesimo hexa-
gesimo quinto, & Regni nostri decimo octavo. Ca-
rolus R.

Quarum commissionum virtute, & iuxta earundem
seniores predicti Excellentissimi Domini Commissa-
rii, ac Deputati Serenissimorum Regis, ac Reginae His-
paniarum, & Legatus Extraordinarius Serenissimæ
Magnæ Britanniae Regis, post frequentes ore tenas co-
municationes, sollicitam attentionem, & deliberatio-
nem exquisitam iuxta, ac maturam negotio adeo at-
duo dignam, conuenientem, consenserunt, firmaverunt,
& concluserunt Articulos Pacis (Deo sauente duratu-
re in perpetuum) in hæc; quæ sequuntur, verba.

In

In nomine Sanctissimæ Trinitatis,
 Patris, Filij, & Spiritus Sancti trium
 distinctarum personarum, &
 vniuers, solius, ve-
 ri Dei.

I.

IN Primiti conventum, & concordatum est, quod
 inter Coronam Hispaniarum ex una, & Coronam
 Magnæ Britanniz ex altera parte, ut & inter Ter-
 ras, Regiones, Regna, Dominia, & Territoria ad Re-
 gum prædictorum alterutrum spectantia, eisdemve ob-
 temperantia, vniuersalis, bona, sincera, vera, firma, ac
 perfecta amicitia, confederatio, & pax erit, quæ ab hoc
 die in perpetuum durabit, & tam terra, quam mari, at-
 que ubiuis aquarum in uiolabiliter obseruabitur: Quod-
 que Regum prædictorum subditi, populi, ditionumque
 suarum incolæ, cuiuscunque gradus, aut conditionis
 fuerint, mutua hinc inde operæ, mutuis auxilijs, mutuis
 que benevolentiz, & amicitie omnegenus officijs inui-
 cem demerebuntur.

II.

Quod neque Regum prædictorum alteruter, neque
 dominiorum suorum incolæ, populi, aut subditi, quo-
 cunque sub prætextu, siue publice, siue priuatim, ullibi
 locorum, siue mari, siue terra, siue in Portibus, aut Flu-
 uijs

uijs aliquid tentabunt, facient, aut fieri procurabunt; quod alteri parti damno, aut detimento esse possit; quin altera pars alteram amicitia quam arctissima, & benevolentia omnimoda complectetur. Liber insuper, & securus tam mari, quam terra alteri partium in alterius Regiones, Regna, Insulas, Dominia, Ciuitates, Vrbes muris cinctas, vel non cinctas, munitas, vel non munitas patebit aditus; Necnon in stationes nauium, & portus vbi cunque negotiatio, & commercium ante hac exerceri solebant, ita ut empti enibus, venditionibus, & omne genus negotiationibus vbi us loci apud alteram partem vacare quisque hinc inde possit, non minus libere, & securè, quam Ciues ipsi cum suis conciubus, aut popularibus, aut alia gens extera quæcunque cui dicta partis alterutrius loca frequentare datum est, negotiantur.

III.

Quod Regibus hinc Hispaniarum, illinc Magnæ Britannicæ illud imprimis curæ erit in posterū, ut sui utrinque Subditi, & Populi ab omni iniuria, & violentia invicem abstineat; & si quem forte iniuriam per dictorum Regum alterutrum, ciuisse Populos, aut Subditos, Populis, aut Subditis alterios inferri contingat, siue contra Articulos huius confœderationis, siue contra iuris, & qui rationem, literæ represaliarum març, aut contramarç eam ob rem ex parte alterutrius confœderatorum haud quaquam emanabunt, nisi tentatis prius & sollicitatis iuris, & iustitiae remedij ordinarijs: Iuris vero, & iustitiae beneficio, vel dilato, vel denegato, Rex ille.

ille, cūjus Subditi, aut Incolz, iniuriam passi sunt, iuslib-
tiam fieri instantiū postulabit, & vrgebit, vel apud ipsi-
um Regem sibi confederatum, vel apud Commissa-
rios utriusque Regis nomine constituendos, qui de om-
nibus hoc genus querelis, & controvrsijs cognoscent,
easque vel amica transactione diriment, vel saltē iux-
ta iuris exigentia terminabunt. Sin autem ulterior post
hzc mora interponitur, nullaque satisfactio intrā sex
menses post instantiam factam subsequitur, tūm demū
literas repreſaliarum marcx, vel contramarcx parti gra-
uatæ concedi posse conſensum est.

III.

Quod inter Regem Hispaniarum, & Regem Mag-
na Britanniz, ut & inter utriusque Subditos, Populos,
& Incolas tam mari, quam terra, atque ubilibet aquariū
per vniuersa, & singula Regna, Regiones, Territoria,
Prouincias, Insulas, Colonias, Ciuitates, Oppida, Par-
gos, Portus, Fluvios, Crepidines, Sinus, Fretas, & aqua-
rum Fluenta Alterutrius Regis Imperio obtemperan-
tia, ubi negotiatio, aut commercium ullo ante hanc tem-
pore exerceri consuevit, libera dabitur hinc inde nego-
tiandi copia, & commercia omnis generis instituendi,
& exercendi facultas; ita ut absque literis salvi condux-
etus, aut alia licentia siue generalis, siue specialis forma
Populi, & Subditi alterutrinque possint tam per terrā,
quam per mare, & aquas lenes liberè navigare, & iter sa-
cere in Regiones, Regna, Dominia, Ciuitates, Portus,
aquarum fluenta, extuaria, districtus, & alia loca quoque
cunque confederatorum alterutrii obtemperatia, Port-

tus etia quod seunque vissum fuerit intare, & ingredi cum
nauibus siue onustis, siue vacuis, alijsque onerariarum,
& vehiculorum speciebus quibuscunque necnon vbi in-
trauerint mercimonij evincuntque demum generis eme-
dis, vendendis, permutandis ad quantumlibet valorem,
seu quantitatem vacare, vietualia etiam, & omne genus
commeatum, siue vita sustinenda, siue itineri faciendo
necessarium, & quo & consueto pretio sibi comparare;
nauibus item suis, alijsque oneratijs, & vehiculis tum re-
ficiendis, cum instruēdis incumbere; migrare item lo-
co, & cum nauibus suis, alijsque oneratijs, bonis, merci-
monijs, & facultatibus quocunque visum fuerit, liberè
discedere, siue ad suos redeundum, siue alio migrandum
duxerint, sine vlla molestatione, inquietatione, aut im-
pedimento dato, salvis temper hinc illis iuribus, vecti-
galibus, & portorijs imperandis, & soluendis, salvis etiā
legibus, & ordinationibus per dominia, & ditiones sin-
gulas utriusque Regis sanctitis, & obseruat. 2030 1. 203

V.

Concordatum itidem est quod mercées, & mercimō-
nia, quæ Subditi Regis Magnæ Britanniae per Hispanias,
aut alia Regna, aut dominia Regi Hispaniatum
obtemperantia, emerint, suisque ipsorum nauibus, aut
etiam alijs nauibus, ex mutuo, vel conducto sibi com-
paratis, impoſuerint nullis omnino vectigalibus, por-
torijs, decimis, subsidijs, aut alijs oneribus subiectis,
aut grauabuntur; præterquam ijs ad quæ soluenda pari
calu ipsi indigenæ, aliisque omnes exteri in ijsdem locis
mercaturam exercentes, tenentur; Mercatores item &

Sub-

Subditi predicti in emptionibus, venditionibus, & suorum
mercium contractationibus, tam ratione pretij, quam in omni vestigalium solutione, ijsdem semper cum
Subditis naturalibus priuilegijs fruentur, & gaudebunt.
Ipsiusque bona & mercimonia sibi emere, emptaque na-
vibus suis (uti superius prouisum est) imponere inte-
grum erit, ita ut eadem oneratas post vestigalium de-
bitorum solutionem nefas sit sub praetextu quocunque
in Portu detinere, ne dum Oneratoribus, Mercatori-
bus, aut Factoribus, siue negotiorum gestoribus, in em-
ptione, vel oneratione istius modi bonorum occupatis
licet, aut controversiam ullam post nauis discessum su-
per villa re, nauem, bona, aut corundem onerationem
spectante, mouere.

V.I.

Quo autem Officiarii, & Ministri Ciuitatum, oppi-
dorum, & pagorum quoruncunque confederatorum
alterutri obtemperantijum, nec exigant, nec accipiant a
respectiis Mercatoribus, aut Subditis maiora vestiga-
lia, onera, stipendia, compensationes, largitiones, aut
aliud quidquam preter ea, qua iure exigi possunt iuxta
tractatus huius vim, & tenorem, quo Mercatores etia,
& Populi predicti certo scire, & luculenter discernere
possint quidam Re Telonaria hinc inde pro constituto
& sancito habetur, conuentum & conclusum est, quod
in omnibus xribus, & exedris porteriorum quæsturæ
dicatis per Ciuitates, Oppida, & Pagos quoscunque
Serenissimorum Regum Alterutri obtemperantes, vbi
loci portoria, aut vestigalia id genus exolvi solent, Ta-

bulz quādam, sive Indices appendentū, in quibū iusta
ratio, seu taxa onerum, vectigalium, sublidiorum, & so-
lutionum quarumcunque, tām Fisco Regio, quam Offi-
ciariis Teloni debitaram, accuratē describetur; specie-
bus scilicet mercium tām importandarum, quam expon-
tandarum sigillatim enumeratis taxa sua constabit, & e
regione annotabitur: Quod si Officiarius quisquam, aut
eius Deputatus exegerit, aut directe, vel indirecte, pu-
blicē, vel priuatim a quoquam Mercatorum, aut Sub-
ditorum prædictorum villam pecunia summam nomi-
ne vectigalis, oneris, largitionis, stipendij, compensatio-
nis, aut debiti acceperit, aut sibi numerari passus fuerit,
qua ex dictarum Tabularum præscripto (quantumvis
muneris, aut xeni speciem in ducere) haud debebitur,
constitutum est, quod Officiarius ille, aut eius Depu-
tatus, qui isto modo deliquerit, delictique sui cōvictus
fuerit coram Iudice competente in Ditione illa, vbi of-
fenderit, pena incarcerationis per tres menses cōtinuos
castigabitur, triploque pecunia, sive rei alius cuiuscun-
que iniquè recepta, contra quam superius cautum est,
valore mulctabitur, cuius mulcta semissis alter Fisco
Regio hinc Hispaniarum, illinc Magnæ Britanniz addi-
cetur, alter denunciatori iure expeditissimo adiudica-
bitur coram competente Iudice in Ditione illa, vbi of-
fendisse delinquens deprehenditur.

VII:

Quod licitum erit & integrum Subditis Regis Mag-
næ Britaniz tām in mercibus importandis, quam expon-
tandis per Hispaniam, aliasque Terras, & Dominia Re-
gi

gi Hispaniarum obtemperantia quacunque, ubi negotiatio-
 nem, & commercia exercere antehac consue-
 runt, mercaturam facere, merces item omnis generis,
 pannos, tes, & mercionia manu facta e Britaniarum
 Insulis adveni, necnon mercionia manu facta, bona,
 fructus, & species Insulis, Vrbibus, ac Colonis Regis
 Magnæ Britanniæ Imperio subditis oriundas, ut & om-
 nia illa bona, quæ à subditorum praedictorum Factori-
 bus, seu negotiorum gestoribus, vel eis Promontorium
 illud caput Bonz, Spei (de Buena esperança vulgo voca-
 tum) vel etiam ultra illud Promontorium coempta
 fuerint, venundare, & distrahere absque villa obligatio-
 ne significandi, vel manifestandi quibusnam personis,
 quoque pretio mercionia illa, aut comiteatum, quem
 habebant, vendiderint, ut & absque vexatione, aut mo-
 lestia villa cuiquam illata ob errores qui à Nauarchis,
 aut alijs quibuscumque circa mercium, seu bonoru istius
 modi in Publicas Tabulas relationem committi solent:
 Subditi etiam praedicti e Dominis Regis Hispaniaru
 pro libito suo remeabunt, & in quacunque velint Regis
 Magnæ Britanniæ Territoria, Insulas, Dominia, aut
 Regiones, aut in villa alia, si maluerint, loca cum omni-
 bus suis bonis, facultatibus, & mercionib, solutis
 prius vestigalibus, & portorijs, iuxta praecedentes Ar-
 ticulos exigendis, liberè discedent: Potrò siquid forte
 mercium, quas deuehūt, adhuc restat in Portu, ubi sub-
 sistunt, quod exoneratum nolle, illud penes se detine-
 re, & seruare, secundque in navibus suis, aut nauigijs qui-
 buscumque auferre poterunt, nihil prolsus nomine ve-

Aigalis, aut portorij soluto, pari omnino cum immunitate, ac si Portus, aut Oras maritimas Regis Catholici nullatenus attigissent, aut appropinquassent. Omnia denique bona, facultates, merces, naues, aut alia nauigia intra Dominia & Loca Regis Magnæ Britanniæ nomine Prædz adducta, & pro Præda legicimâ iudicata liter pronunciata, & condemnata, tanquam merces, & bona Britaniarum Insulis oriunda vigore huius Articuli censebuntur, & reputabuntur.

VIII.

Quod Subditi & Vassalli Serenissimi Regis Magnæ Britanniæ fructus, merces, & mercimonia quæcunque India Orientali in quæcunque velint Dominia Regi Hispaniarum Serenissimo obtemperantia aduehere, & importare liberè possinr, modò constiterit ex testimonio Deputatorum nomine societatis Indiæ Orientalis prædictæ Londini agentium, quod fructus, & mercimonia prædicta ex Conquistibus, Colonijs, vel Factorijs Anglorum aduecta, vel oriunda sunt, pati prorsus ratione, & privilegio, atque secundum formam, tenore, & effectum ordinationum, & concessionum, quæ in favorem vassallorum Provinciarum Belgij inferioris Eccleratarum in Schedulis Regijs circa merces prohibitas, sive contrabanda, vigesimo septimo Lunij, & tertio Iulij anno millesimo sexcentesimo sexagesimo tertijo datis, & trigesimo Lunij, & quanto Iulij anni prædicti promulgatis, emanarunt. Quod autem ad utrasque Iadas, aliasque partes quæcunque attinet, Corona Hispaniarum, omne id concessum, & imperitum, vult Re-

grā Magnæ Britannie; & Vassallis eius, quod ordinib⁹
Provinciarum Belgij Inferioris confederatarum per
Tractatum Monasterij anno millesimo sexcentesimo
quadragesimo octavo celebratum, concessum est, non
minus firmiter, & ample, quam si de capitulo in capitulū
et puncto in punctum, nihil profutum illud, huic
transcriberetur. Observandis iisdem legibus, quibus Sub-
diti dictorum ordinum tenentur, & restringuntur, mu-
tuaque amicitia hinc inde colenda.

IX.

Subditi Regis Magnæ Britannie negotiacioni, empli-
cionis, & reditioni mercium quaruncunque vacantes intra
Dominia, Praefecturas, Insulas, aut Territoria Regis
Hispaniarū gaudebunt, & frucentur priuilegijs illis om-
nibus, & immunitatibus, quæ per Regem Catholicū in
gratiā Mercatorum Anglorum per Andalucia diuer-
santium in Schedulis Regijs, sive Ordinationibus, deci-
mo nono die mēsis Martij, vigēsimosexto lūnijs, & nono
Nouēbris anno Domini millesimo sexcentesimo quadra-
gesimo quinto datis, concessæ, & confirmatæ sunt: Quas
quidem Schedulas sua Maiestas Catholica ratihabitas,
& tanquam huius Tractatus partem integralem recep-
tas, & confirmatas esse iubet. Quod autem vniuersis hoc
innotescat, conclusum est, quod predictæ Schedulæ, si-
ue ordinationes Regiæ (quoad earumdem substancialia,
sive vim & effectum) in numerum horum Articulorum
migrabunt, & cooptabuntur, & in usum, itque commo-
dum omnium & singulorum Subditorum Regis Mag-
næ Britannie, qui in loco quocunq; e; ad Dominia Re-
gis

gis Catholicis spectante, commorantur, aut negocian-
tur, maximo quam fieri potest cum fauore extenden-
tur.

X.

-ui Quod naues, & omnia alia nauigia, ad Regem Mag-
næ Britanix, eiusve Subditos spectatia, vbi Dominia,
aut Portus Regis Hispaniarum versus tendunt, aut in-
grediuntur, visitationi, aut excusioni per Ministros, &
mercium prohibitarum cœlores, aut alios quoscunque,
sive propria authoritate, sive aliena fretos nullatenus
subjiciuntur; neque ulli milites, homines armati, Osti-
ciarij, aut priuati quicunque naues prædictas custodiz
nomine, vel alio quoconque sub prætextu concendet,
aut intrabunt. Questurz item Telonariæ Ministri na-
ues, aut nauigia alterutrius partis, vbi in Regiones, Do-
minia, aut Portus alterius appulerint, visitatione, aut
inspectione aliqua nullatenus grauabunt, vsque dum
mercibus impositis exonerata fuerint, aut illam saltem
mercium suarum partem in littore deposuerint, quam
ex declaratione Nauarcha in istum Portum destinari
constiterit Capitaneum, Nauarcham, aut aliū quem-
piam Socium, Vectorem, aut Nautam, vel in carcerem
detrudere, vel personatum, aut scapharum suarum in
littore detentione vexare nefas esto. Interim tamen
Questurz Telonariæ Officiarijs permisum est ex suo
ipsorum numero nonnullos nauibus istiusmodi custo-
diz nomine, modò nulla nauis ultræ tres custodes susci-
pere cogatur, imponere, qui ne quid furtim exportetur,
aut subtrahatur ante solutionem vectigalium ex Arti-

culis hisce exigendorum, invigilabunt. Quibus quidem
 Officiarijs in excubijs agentibus naues iliz, & nauigia,
 Nauarcha item, Socii, Nautæ, Vectores, Mercatores,
 Factores, & Proprietati omnibus impensis, & tributis
 custodiz huiusmodi causa immunes erunt, nulloq; om-
 ninò onere eo nomine grauabuntur. Vbi verò Nauar-
 cha declarauerit integrum nauis foæ onus in Portu ali-
 quo exonerandum esse, mercium dictarū omnium, qui-
 bus onusta est, ratio in Regesta Tolonaria pro more
 hactenus visitato referetur: Sin autem post relationē in
 Regesta factam plura inueniuntur in naui bona, quam
 quæ in Regestis descripta sunt, per octo dies utiles, in
 quibus laborare fas est (ableo die à quo nauis exonerari
 cœpit numerados) expéctandum erit, vt bona illa, quæ
 occultantur, in Regesta Publica referantur, & eorum-
 dem confiscationi occurratur; & calu quo istius modi
 bona intrà octiduum præfixū relatione in Fabulas pu-
 blicas, & manifestatione, qua par est, non reteguntur,
 tūm illa sola, etiam exoneratione nauis nondum finita,
 & nulla alia Fisco addicentur, ita tamen vt Mercator,
 aut Proprietarius nauis istius modi nulla alia molestia
 afficiatur, aut aliam quamcunque penam incurrat. Vbi
 verò naues novum onus in se receperint, libere exire
 poterunt.

XI.

Quod si quæ nauis, ad Regū prædictorum alterutru, eorumve Subditos, aut Populos spectans, Portum aliquem in Terris, aut Dominijs alterius intrauerit, ibideque, vel in nauiu statione aliqua bonum, aut mer-

cimoniōrum, quibus onus est, parte aliquam in litus
demiserit, ad alia loca siue intra Regis confederati Do-
minia, siue extra cum reliquo onere destinata, & festi-
nans residuum oneris, quod nondum exposuit, in Publi-
cas Tabulas referre nullatenus tenebitur, nedium vesti-
gali quoqua redimere, modò pro ijs bonis, quæ in Por-
tu, aut Statione, ubi subsuntur nautis, exonerata sunt, Te-
lonij legibus fiat satis: Nullaque cautio siue fidei missio-
ria, siue alia quacumque pro bonis quæ atiorsum deuehē-
da habet, præstanda erit, ni questio de Felonia, debito,
Læsa Maiestate, aut alio aliquo crimine capitali inter-
ueniat.

XII.

Quandoquidem semissis vestigalium, quæ bonis, &
mercimonijs peregrinis in Angliam advectis, imponū-
tur ex lege remittendus, & importanti refundendus est,
si forte illa ipsa bona extra Regnum prædictum intra-
vnum annum post primam eorum exonerationē expor-
tare quis velit, præstito prius iuramento quod sint eadē
numero bona, pro quibus vestigalia iā inter importan-
dum soluta sunt. Cumque bona istius modi, etiam post
annum elapsum, sine vilo vestigali, aut portorio secun-
da vice soluendo, exportari e Regno quocunque quis
velit tempore, possint; conclusum est quod si qui subdi-
ti Regis Magnæ Britanniz villa bona, vel mercimonia,
quocunque solo orta, aut cuiuscumque speciei fuerint,
in Portibus Regis Catholici quibuscumque ab hinc in-
posterum exonerauerint, illaque in Publicas Telonio-
rum Tabulas reuelerint, vestigalia que iuxta hunc Tra-

datum debita exolucent, & postea siquid temporis inter
 ualum elidem bona, aut aliquam eorum partem alien-
 sum transportare est re sua duxerint, ut foro magis qua-
 stuoso utantur, illud Subditis predictis omnino permis-
 sum, & integrum erit, nullo alio vectigali, tributore pro
 bonis iustius modi soluto, aut exacto, praestito tamē per
 transportantem ad hoc requisitum iuramento, quod non
 alia sunt, quam illa ipsa bona, pro quibus vectigalia ini-
 portationis, vbi primum exonerabantur, soluta sunt. Et
 si forte Subditi, Populi, & Incolæ Dominorum altera-
 trius partis, vel in Terra demiserint, vel penes se habue-
 rent bona aliqua, mercimonia, fructus, aut facultates in
 Civitate, Oppido, & Pago quocunque, pro quibus ve-
 ctigalia iuxta formam superius prescriptam reuera exo-
 luta sunt, & predicta bona, mercimonia, fructus, aut fa-
 cultates in aliam aliquam Civitatem, Oppidum, aut Pa-
 gum intra ambitum eiusdem Domini transportare apud
 festatuerint, eo quod isto, vbi existunt, foro utriusque
 esse non duxerint, hoc non tantum illis facere omnino
 integrum erit, & absqueulla difficultate, aut impedimento
 permissionem nullisque oneribus sive quæ ad primum in-
 gressum debebantur exolutis & grauabuntur. Quin vbi
 ex certificatorijs Officiario, um Rem Teloniam cu-
 rantium exhibitis constituit portoria debito modo &
 forma iam semel exoluta fuisse, eadem, aut alia quæcun-
 que vectigalia secunda vice in alio quopiam Portu exi-
 gine fas esto. Quæstores itidem principi, & Receptores
 reddituum suæ Maiestatis Catholice, aut alij saltē offi-
 ciarij, eo nomine deputati omni in posterum tempore

bonorum, & mercimoniorū ab uno in aliū locum trasportationem fieri permittent, & certificatoria luculētā dabunt Proprietarijs corundem, aut eorum Commissarijs vestigalia de iure debita īā iam ad primā exonerationem soluta esse: Quibus conspectis exportari liberè poterunt, & alium quemcunque quis velit Portum, aut Locum portorio, & impedimento omni immunia intrabunt, ut superius prouisum est, salvo semper iure alii cuius tertij.

XIII.

Quod navibus Populorum, & Subditorum alterutrius confederatorum in Oris, Fretis, aut alijs quibus cunque nauium stationibus ad alterum spectantibus anchoras figere, & in anchoris stare permīssum erit, neque tamen Portum vicinum ingredi vllatenus tenebūtur. Et casu quo nauis quāpiam, vel vi tempestatis, vel metu hostium, aut piratarū, aut aliquo alio casu adacta ipsum Portum subire necesse habuerit, modo constiterit illam ad Portum hostile cum mercibus prohibitis, vulgo contrabandū dictis, haud quaquam destinari (cuius rei sine luculentis indicijs minime postulabitur) ex Portu, quandounque lubuerit, nauis istius modi soluet, & in altum sine impedimento quounque reuertetur. Ea tamen lege, ut onus, quod vehit, illibatum maneat, nullaque eius pars in Portu venum exponatur, aut distrahitur. Vbi vero iacta est anchora, & intra Portum subsistitur, ad visitationis, aut inquisitionis cuiuscunq; molestias submouēdas literas saluicōductus, aut alias chartas itineris destinati, & oneris Indices penes se habere,

& monstrare sufficiet: Quibus quidem Officiarijs alterius Regis, vbi res postulat, exhibitis, & ostensis, naues istius modi absq; ulteriori molestatione, ad iter propositum prosequendum dimittentur.

XIII.

Quod naues bellicæ sive ad Regum predictorum alterum, sive ad Instructores priuatos corundem alterum Subditos spectet, obvia manifesta nauibus mercatorijs, aut statione aliqua agentibus, aut in alto mari vela facientibus extra tormenti maioris iactum subsistent, neque proprius (ut hac distantia spolio, & violentia occasio omnis praecidatur) accedet. Scapham vero, si lubet, duosque, aut tres solummodo clasiarios ad mercatoriam emitteat, quibus vbi nauem concenderint, literas saluicōductus exhibebit Nauarcha, vel Patronus, chartarum etiam marinorum, iuxta formulam in calce huius Tractatus subiiciendam conceptarum, copiam faciet. Ex quibus nō solū de mercimonijs, quibus onus a est nauis, sed etiam de domicilijs, & residentijs in alterius Regis Dominijs loco, ut & de Nauarchz, aut Patroni, necnon nauis ipsius nomine certiores fient. Dibus quippe rationibus hisce, quales sint merces nauj impositæ, an interdictæ scilicet, sive contrabandæ, quis Magister, vel Patronus, qualis denique nauis ipsa sit, satis dignosci poterit. Tales porro literæ, & chartæ marinæ fide, & autoritate eo magis indubitate valebunt, quod tam ex parte Regis Hispaniarum, quam ex parte Regis Magnæ Britannæ certificationibus quibusdam cōtrahit signatis (si necesse fuerit) munientur, quarum virtute

authenticz māgis sicut, & adulterinæ p̄ò veris nemini
obtrudi poterunt. id est, non loquar id est, si quis à autem
populo regi tibi non obstat. **XV** Vixit illi plerique homines nulli sunt.

Si quæ merces, aut bona prohibita è Regnis, Dominijs,
aut Territorijs alterutrius Regis exportantur per
Populos, aut Subditos alterius, in isto casu sola bona
prohibitæ, & nulla alia Fisco addicentur, neque aliam
præter hanc poenam incurrit istius modi delinquens, ni
fortè è Regnis, aut Dominijs Regis Magnæ Boitaniæ
nummos, aut monetam Regioni propriam, aut latam,
aut etiam terram, quam vocat Fullonum; ex Dominijs,
verò Regis Hispaniarum aurum, aut argētum, siue sig-
natum sic, siue non signatum, subducat, aut exportet, in
quibus casibus Regionis cuiusque hinc inde leges vim
suam esse cū debitum obtinebunt. **XVI.**

Quod Populi, & Subditi alterutrius Regis ad Portus i
alterius accedere, & appellere, ibidemque subsistere, &
permanere, indeque pari hinc inde cū immunitate emi-
grare poterunt. Idque non solum cum nauibus merca-
toris, aliisque natigij negotiationi, aut commercio
ipsi uientibus, verum etiam cum nauibus bellicis, hosti-
tum resistendo, tum offendendo comparatis, nauibus
item vi tempestatis pulsis tum reparacione, tum cōmea-
tu, prout opus habuerint, instruendis incumbent; modo
nauium sponte sub intrantium numerus iuste suspicio-
ni locum non dederit. Quæ si bellicæ lunt, numerū octo
nauium haud excedent, neque longiorem intra nauium
Stationes, aut in Portuum vicinio moram trahent, quæ
quæ

quæ nauibus refaciendis, vel commerciū excipiēdone necessaria estimabitur. Multo minus in causa erunt, ut commercia, vel perturbentur, vel abruimantur, aut nāvium alijs cuiuscunq; Gentis, cum Rege istius Portus, vbi subsistunt, Pacem colentis, accessum, introitum ve impedient. Vbi vero numerus plus solito magnus navium bellicarum casu aliquo Portum aliquempiam appropinquauerit, eisdem intrare ipsum Portum, aut in nauium statione subsistere nefas esto, nisi obtentā prius à Rege ipso, aut à Praefecto Portus intrandi licentia, ni forte vi tempestatis abrupta, aut imminentis per Mare periculi cuiuspiam evitandi gratia eo loci protrudat, quo in casu Praefecto Portus, ut loci Magistratui primario appulsus istiusmodi, quam primum fieri potest, causæ exponentur, neque diutius ibi loci subsistent, quā Praefecto, aut Magistratui prædicto æquum, & cōmodum visum fuerit; nedum quidquam hostile adversus alios in eodem Portu agentes tentabunt, quod Regum prædicatorum alterutri in præiudiciū cedere possit.

XVII.

Quod confederatorum prædicatorum Neuter Mercatorum, Nauarcham, Nauclerum, aut Marinarium quempiam, eorumve naues, merces, pannos, aut alia bona ad alteram partem spectantia, dum in Portibus, aut aquis alterius subsistunt, detinebit, impedit, aut virtute edicti, vel mandati, siue generalis, siue specialis, aut aliam ob causam qualemcunq; arrestabit, aut suo ipsius usui infurire coget, nisi re cum altero Rege, aut saltem cum personis interesset habentibus, prius communī

cata, eorumque consensu, & approbatione defuper obtenta. Quod tamen ita intelligendum est, ut ordinaria iuris remedia, iustitiae pro quo, & bono administrandi opportuna, ex hoc Articulo nullatenus frustrentur, aut enerventur.

XVIII.

Quod Mercatores, & Subditi Regis utriusque, eorumque Factores, & Famuli, Naves item, Nauarchi, & Marinarii, tum eundo, tum redeundo tam per Mare, & alias aquas, quam in stationibus, & Portibus alterutrinque omne genus arma tam ad offensionem, quam ad defensionem comparata portare poterunt, & ipsidem yti absque ullâ obligatione arma istiusmodi in Publicas Tabulas referendi; Arma etiam portatilia gestabunt, si libet, per Terram, ipsique in priuatam defensionem utentur, secundum consuetudinem Loci.

XIX.

Quod nullus Capitaneus, Officiarius, aut Marinarius cuiuscunq; naus ad Subditos, aut Populos alterutrius confederatorum spectantis, quandiu intra Regna, Dominia, Terras, Regiones, aut Loca, alteri obtenerantia, diuersantur, litem intendet, aut d' mano, vel præjudicio erit nauibus, Capitanis, Officiariis, aut Marinariis, quos suos ipsius Populares, aut Regis suo Subditos esse nouerit, nomine mercedis, aut salarij, aut alio sub praetextu quocunque, neque in seruitium, aut protectionem hinc Regis Hispaniarum, illinc Magnarum Britannie, aut suorum respectuè armorum se sub colore quocunque subducet, aut excipietur. Quinimò si qua-

controuersia oboritur inter vicarios, & Nauarchas,
aut inter Nauarchas, & socios nauales, totius rei arbitrii
tum Gentis Consuli committetur, ita tamē ut illi qui
arbitrio Consulis tanquam minus a quo haud acquies-
cendum duxerit, integrum sit ad Iudices Ordinarios Pai-
triz, vel Domiciliū sui interposita appellatione protu-
care.

XX.

Quo autē Mercatores, & Negotiantes Regis Mag-
næ Britannæ Imperio subditi sublati tandem obstatu-
lis quibuscumque in Brabantiam, Flandriam, reliquasq;
Belgij Provincias Regi Catholico obtemperantes cō-
mercij veteris restaurādi gratia deniō remeare possint,
quia consideratum fuit conuenire, ut omnes Leges, Edi-
cta, Statuta, Ordinationes, & Acta, quibus panni, &
alia mercimonia lanea, opificio Anglicō contexta, cu-
iuscumque generis sint, siue coloribus tincta, siue nō tin-
cta, siue arte fullonia elaborata, siue non elaborata in
Flandriā, aliasque Provincias predictas importari pro-
hibetur, abhinc in posterum revocata, cassata, & anul-
lata sint. Omneque onus, tributum, portoriū, in pos-
tio, aut impensa pannis, alijsque mercimonijs laneis in
Anglia manufactis, siue ex permisso, & connuentia, si-
ue aliter imperata, & exoluta ab hinc in posterum cassa
sint, & omnino nulla, exceptis tantū antiquis portorijs
super unaquaq; panni Anglici tela, seu volumine, ut &
super ceteris prorata mercimonijs laneis opificio An-
glico cōtextis, iuxta antiquos Tractatus, & cocondata
inter Reges Angliæ, & Duces Burgundiaæ, aliosque Bel-

gij Praefectos dylū impositis, & usque cōtinuatīs. Utq; nulla id genū onera, aut portoria pannis, aut mereimo- nijs laneis manufactis supra-memoratis. quo cūque sub prætextu in posterum imperentur, aut exigantur, dicti item ut Mercatores, & Negotiantes in Provincias prædictas, earumve Cuijates, & Urbes negotiandi causā commeātes, vti & eorundem Famuli, Factores, & Cō- missarij omnibus Priuilegijs, exemptionibus, immuni- tibus, & beneficijs, quibus ullo unquam tempore an- tiquitus gaudebant, abhinc in posterum gaudēant, & perfruantur, iuxta vim, & tenorem Tractatum inter Reges Angliæ, & Duces Burgundij, aliosque Belgij Praefectos dudum initorum. Consensum itaq; est, quod nominabuntur à Serenissimo Magno Britannia Rege Deputati, qui cum Marchione de Castel-Rodrigo, vel qui pro tempore fuerit earum Prouinciarum Guberna- tore, alijsve Ministris, sufficientem in hac parte pot- statem habentibus, concurrent, & super ijs omnibus (per pensa utriusque Gentis utilitate) amicē tractent, & concludant. Amplioribus, item Mercatores Angli priuilegijs, immunitatibus, & exemptionibus, præsentil rerum statui accommodatis cumulabuntur, prout ex Negotiantium commode, & questu, vt & ex ipsius cō- mercij securitate in speciali Tractatu, super hoc Nego- tio ineundo, conuenire visum fuerit.

XII.

Quod Subditi, & Incolæ Regnorum, & Dominiorū Serenissimis Hispaniarum, & Magnæ Britanniae Regi- bus respectuē obtemperantium cum qmisi securitate,

& libertate nūigare, & negotiari poterūnt per omnia Regna, Status, & Regiones, quæ pacem, amicitiam, aut neutralitatem cum alterutro Regum prædictorum colunt.

XXII.

Libertatem vero illā impedimento, aut inquietatione aliqua nullatenus interrumpent naues, aut Subditis dictorum Regum alterutrius ob hostilitatem, quæ im præsentiarum est, aut posthac esse poterit inter eorum alterutram, & Regna, Regiones, & Status prædictos, aut illorum aliquem, qui amicitiam, aut neutralitatem erga alterum obseruat.

XXIII.

Et casu quo in nauibus istius modi merces prohibitas, vulgo contrabandæ, infra designatas mediatis rationibus supradictis deprehendi contigerit, è naue ex trahentur, denunciabuntur, & coram iudicibus Admiralitatis, aut alijs competentibus Fisco addicentur; ita tamen ut nauis ipsa, alizque liberæ merces, & permisæ, quæ in istius modi naui reperiuntur, nullatenus ex ea causa arrestentur, & confiscentur.

XXIV.

Porrò ut omni, quantu fieri potest, controversiæ, quæ oboriri posset circa merces, quæ pro vetitis, & interdictis, siue contrabandæ cœfendæ sunt, obviam eatur, declaratum, & conuentum est sub isto nomine comprehensa esse omnia arma ignita, veluti Tormenta bellica, Bombardæ, Mortaria, Petarda, Bombi, Granata, Salcissæ, Circuli picati, Tormentorum sustentacula, Fur-

cillæ, Nitrothecæ pensiles, puluis nitratū, Fornites ignarij, Salnitrum, & Glandes tormentaria. Sub eodē etiā nomine mercium prohibitarum comprehendentur reliqua omne genūs arma, ut hastæ, gladij, galeæ, casides, thoraces, bipennes, iacula, & alia similia. Prohibetur etiam eodem nomine Militum, ut & equorum transportatio, ut & eorum armatura, sclopeti, ephippiarij balthei, & instructus omnigeni ad belli usum cōparati.

XXV.

Adeuitandam pariter omniem litis, & contentionis materiam, cōuentum est, ut sub nomine mercium interdictarum, & contrabandæ non comprehendantur frumentum, triticum, vel alia grana, & legumina, sal, vinū, oleum, nec quicquam nutrimento, & sustentationi vita seruiens, sed maneant libera, ut & aliæ omnes merces Articulo præcedente non designatæ, quarum translatio ad ipsa quoque inimicorum loca permitta sit, exceptis Viribus, & Locis abscessis, & circumseptis.

XXVI.

Cōuentum præterea, & conclusum est, ut quicquid repertum, fuerit oneratum à Subditis, & Incolis Regnum, & Dominiorum alterutrius dictorum Regum Hispaniarū, & Angliæ in nauibus inimicis alterutrius dictorum Regum, quāvis merces non sit de interdictis, Fisco addicatur cum omnibus ceteris, quæ in istius modi navi inuenientur, sine exceptione, aut reseruatione.

XXVII.

Consul ille, qui in posterum intra Dominia Regis Hispaniarum in subsidium, & protectionem Subditorū

Re-

Regis Magnæ Britanniæ residuebit, ab ipso Rege Magnæ Britanniæ nominabitur, qui quidem à Rege designatus eadem potentiam, & authoritatem in exequendo munere suo habebit, & exercebit, quam ullus vspiam Consul in Ditionibus Regis Catholici hactenus cōsecutus est; pari modo Consules Hispani in Anglia residentes eadem fruentur auctoritate, quæ alterius cuiuscunque Nationis Consulibus in dicto Regno hactenus est permitta.

XXVIII.

Ne autem commercij iura, & leges, quæ in fauorem Negotiantium tempore Pacis positæ sunt, vi, & effectu destinato careant, quod maximè timendū foret si Subditis Regis Magnæ Britanniæ inter eundum, redeundum, diuersandum in Dominijs, & Ditionibus Regis Hispaniarum circa commercia, aut alia negotia molestia aliqua nomine conscientiæ crearetur, ut commercia sine discrimine ullo exerceri, & Negotiantes in tuto, & tranquillo esse polsint, Rex Hispaniarum prædictus tam mari, quam terra summoperè cauebit, & prospiciet ne Subditi Regis Magnæ Britanniæ molestia aliqua afficiantur, aut inquietentur contra commercij iura, neve eorum cuiquam grauamen aliquod inferatur, vel questio moueatur conscientiæ nomine, vel pretextu, modo ipsi vel aperto scando, vel offendæ protervia in publicum non impinguntur. Et Rex Magnæ Britanniæ prædictus ob easdem rationes vice versa summoperè cauebit, & prospiciet, ne Subditi Regis Hispaniarum ullam tenus molestia aliqua afficiantur.

ficiantur, aut inquietentur Religionis nomine, aut per textu contra commerciorū iura, quousque ipsi vel aper-
to scandalo, vel offensā protervia in publicum non im-
pingunt.

XXIX.

Quod Regis alterutius Subditi, Populi, & Incole-
mercimonia sua intra Dominia, Territoria, Regiones,
aut Colonias alterius Regis venum exposita, nummis
æreis, aut cupreis vendere, aut distrahere nullatenus co-
gentur; neque eadē nummis, aut rebus alijs quibuscum-
que, quam quę ipsis allubuerit, permuttere, aut pretiūm
rei vedit ę vlla alia specie, quam illa, de qua stipulatum,
& conuentum est recipere, lege, aut consuetudine qua-
cumque, quę tenori huius Articuli adversari possit, non
obstante.

XXX.

Mercatores, utriusque Gentis, eorum Factores, Fa-
miliæ, Familiz, Commissarii, aut alijs Negotiorum Ge-
stores, et Nauium Magistri, Naucleri, & Nautz libe-
rè, & securè intra Regna, & Territoria alterutius Re-
gis, et que etiam in Portibus, & Flavijs eorundem aget,
& diversabitur; Populi item, & Subditi alterutius
Regis cum omni libertate, & securitate intrâ Dominia,
& Territoria quæcumque alterius, ædibus, & Domici-
lijs habitationi proptijs, Officinis etiam, & Apothecis
ad bona, & merces excipiendas accommodatis gaude-
bunt; Duranteque illo termino, quo vel easdem sibi cō-
duxerint, vel pro ijsdem contractum inierint, sine ullo
impedimento perfuerint.

XXXI. quoq[ue] b[ea]t[er] illi i[n]veniuntur

Incolz, & Subditū utriusque confederatorū per omnia Loca Regum prædictorum alterutri obtēperantias istorum Advocatorū, Procuratorū, Notariorū, Sollicitatorū, Sequestrorū, & Pragmaticorum opera, & auxilio utentur, quos suo usui magis idoneas esse iudicauerint, quibus etiam causæ illorum committentur ex consensu Iudicium Ordinariorum, quando necessarium fuerit, & pars litigans hoc requisiuerit; neque cogentur libros rationum, aut commentarios suos ullis personis exhibere, aut eorumdem copiā facere, ni forte litis aut exitandæ, aut terminandæ gratia veritati testimonium ex illis prohiberi possit; Arresti etiam, aut sequestri nomine haud quaquam detinebuntur, neque ullo alio sub praetextu manibus proprietariorum extorquebuntur; Integrum etiam erit, & omnino permisum Subditis utriusque partis libros, quos habuerint rationum, & correspondetiae in lingua Hispanica, Anglicana, Belgica, aut alia quaeunque, quæ ipsis commoda videbitur, perscribere, & concinnare, ita ut nulli molestationi, aut inquisitioni subiectiatur. Huc accedit, in omne illud ab utraque parte consensum esse, quod alteri cuicunque genti circa libros rationum, negotiationis, & correspondentiarum alias concessum est.

XXXII.

Quod si forte arresto aliquo, aut sequestro manus iniicitur in bona cuiuspiam personæ ex autoritate Tribunalis cuiuscunque intra Regna, & Dominia alterius confederatorum, facultates, nomina, aut credita illa,

illa, quā in possessione reōrum repertūr, si ad Popūlos, aut Subditos alterius bona fide pertinere dignoscuntur, Fisco addici ex authoritate istius modi Tribunalium haud quaquam poterunt, verum eadem legitimo proprietario in specie, si fortē adhuc supersunt, restituti oportet, sin minus, iustus eorum valoriuxta pactū, & contractum inter partes initum intra tres mēses post istius modi sequestrationem exolvetur.

XXXIII.

Facultates, & bona Subditorum alterutrius Regis, qui intra Terras, Regiones, & Dominia alterius vitam cum morte commutauerint, hæredibus alijsve vel ex testamento, vel ab intestato succendentibus (salvo cuicunque priuato suo iure, & actione) intacta seruabuntur.

XXXIV.

Bona, & facultates Subditorum Regis Magnæ Britanniaz, qui nullo condito testamēto vitam finierint intra Dominia Regis Hispaniarum per Consulem, aut alium Regis Magnæ Britanniaz Ministrum Publicū in inventarium redigentur, vna cum chartis, scriptis, libris rationū, & documentis quibuscunque, quæ penēs duos, aut tres Mercatores, per dictum Consulem, aut Ministrum designandos, proprietatijs, hæredibus, aut creditoribus tradenda deponentur; Neque verò Consilium Bullæ Cruciatæ, neque ullum aliud Tribunal de bonis defuncti cuiuscunque cognoscet, neque ijs se immiscebit. Quod etiam pari casu reciprocē fiat in Anglia erga Subditos Regis Hispaniarum.

XXXV.

Honestus, & commodus sepulturæ locus concedetur, & designabitur in humandis cadaueribus Subditorum Regis Magnæ Britanniæ, qui intra Dominia Regis Hispaniarum vitam cum morte commutauerint.

XXXVI.

Si qua verò controuersia inter prædictos cœfederatos (quod absit) in posterum obseruietur, ut de mutua commercia, & reciprocam correspondentiam abruptū iri periculum foret, matura, hoc est, sex mensium atque ad hostilitatem deuenitur, istius Rei utrinque constabit denuntiatio, ut merces, & facultates quisque suas hinc inde habere possit; Nulla interea molestatione, aut grauamine per detencionem, sive arrestationem bonorum, vel personarum interposito.

XXXVII.

Omnia bona, & iura occultata, vel sequestro posita, mobilia, immobilia, redditus, actiones, nomina, credita, & similia, quæ præmissa causæ cognitione, & debitâ secundum leges ordinarias condemnatione, tempore conclusionis huius Tractatus Regium Fiscum nondum intrauerint, proprietarij ipsi, hæredes eorum, aut aliij, quibus ius competit, libere, & plenariè administrabunt, & de ijsdem vna cum omnibus eorumdem fructibus, redditibus, obvētionibus, & emolumentis pro libito statuet, & disponet: Illi etiam, qui bona, & iura istius modi occultauerint, ut & illorum hæredes nulla per Fiscum molestia hanc ob causam afficiantur; quin proprietarij ipsi, aut eorum hæredes, aut etiam illi, quibus iura eorum-

dem competunt, eo nomine actiones habebunt, & si libet, intendent non minus liberè in bona, & ceteraque predicta, quam in res iure proprietatis, & dominij ad se pertinentes.

XXXVIII.

Conuentu, & conclusum est, quod Populi, & Subditu alterutrius confederatorum predicatorum in Terris, Maribus, Portibus, Nauium Stationibus, & Stuaris, & Territoris alteris, alijsque quibuscunque Locis iisdem plane Priviliegis, securitatibus, libertatibus, & immunitatibus, sive Personas eorum, sive Negotiationes spe- & intentibus, gauiebunt, & fruenter, quæ iam cœssa, aut in posterum concedenda sunt per Regum predicatorum alterutrum, aut Regi Christianissimo, aut Ordinibus Generalibus Provinciarum Belgij Federatarum, aut Ciuitatibus Hanseaticis, aut Regno, vel Statui alii cuiuscunque per suos Tractatus, aut Schedulas Regias, cum omnibus istius modi concessionum sententijs, & clausulis, sive beneficium aliquod, sive favorem spondentibus in modo, & forma adeo ampla, atque ad omnem contractus initi, & ratibilitate effectum valente, ac si ex dictori in hunc ipsum Tractatum verbatim transcri- tæ, & inseritæ essent.

XXXIX.

Sin autem controvelia in aliquam super dictis Articulis de commerciorum ratione statuerintibus ab Officiis Admiralitatis, aut alijs personis quibuscunque in alterutro Regno agentibus moueri contingat, quietia per partem interesse habentem ad Regiam Maiesta- tem,

em, aut saltē aliquem Consiliorium Regium delata, Re, coram quo agitur, curabit, ut damnā tunc mota resarciantur, & ut singula, sicuti superius concordatū est, executionem, & effectum debitum fortiantur. Et si forte tractu temporis fraudes aliquæ, aut inconvenientie se prodant in commercijs, & nauigatione, quibus non satis ex his Articulis prouisum sit, & cautum; alia præcautiones adhiberi poterunt, quæ rationi cōsonæ vtrinque videbuntur, manente tamen præsente Tractatu in sua vi, & vigore.

XL.

Item concordatum, & conclusum est, quod dicti Serenissimi Reges Hispaniarum, & Magnæ Britannicæ omnia, & singula capitula in præsenti Tractatu conuencta, & stabilita sincerè ac bona fide obseruabūt, per suosque Subditos, & Incolas obseruari, & custodiri facient, neque illis directere, vel indirectere contrauenient, aut per suos Subditos, & Incolas, ut cōtraueniatur consentiet: Omniaque, & singula, vt supra conuenta per Patentes vtrinque literas in sufficienti, valida, & efficaci forma conceptas, & confessas rata habebunt, & confirmabut, easdemque reciprocè tradent, tradive facient bona fide, & realiter intrâ quatuor menses à data præsentium numerandos, & curabunt exinde præsentem Pacem, & Amicitiam Locis, & forma consuetis (quam primum fieri poterit) publicari.

In quorum omnium, & singulorum fidem Nos supra memorati Commissarij Serenissimorū Regis, ac

Regint Hispaniz, & Legatus Extraordinarius Serenissimi Regis Magnæ Britannæ præsentem Tractatum manibus nostris, & sigillis mutuis subsignauimus, & munivimus. Matrii vigesima tertia die Maij, Anno Domini millesimo sexcentesimo sexagesimo septimo. Juan Everardo Nidardo. El Duque Duque, y Conde de Oñate. El Conde de Peñaranda. Sandvich.

Quem
Rog

Vem Tractatum superius extrarum, & inser-
 tum nobis à Praefatis Commissarijs, ac plenior
 potentiaris nostris exhibutum, postquam vi-
 sus, & ea Consilio nostro mature examinatus esset pro
 nobis, & Serenissimo Hispaniarum, &c. Rege Carolo
 Secundo, filio nostro charissimo, proque heredibus, &
 successoribus eius, necnon vassallis, subditis, & inscolis
 Regnum, Ditionum, ac Dominiorum nosticrum, &
 totum eius contētum, & quocunque eius pūctum se-
 paratim, ut bonum, firmum, & stabilem acceptauimus,
 approuauimus, & ratificauimus, & per præsentes accep-
 tamus, approbamus, & ratificamus, spondentes veri-
 bo, ac fide Regia, & dicti Serenissimi Regis filij no-
 stri nomine, locoque, necnon heredum, ac successorum
 eius dictum Nos Tractatum iuxta formam, & tenorem
 suum constanter, ac inuiolabiliter obseruaturos, & per-
 fecturos, atque ut obseruetur, & perficiatur curaturos
 esse, eo modo ac si eundem in propria persona nostra
 tractassemus, neque illa quacunque tandem ratione, si-
 uie directa, siue indirecta contrauenturos, neque ut ab
 alijs contraueniatur permisuros esse. Et siquidem illa
 contrauentio facta sit, vel adhuc fieret quoquis modo,
 illud Nos reparaturos, sine illa difficultate, vel mora,
 quinetiam transgressores graui suppicio affecturos, vel
 ut afficiatur curaturos esse; cum obstrictione in eum ti-
 nem, atque obligatione dicti Serenissimi Regis Catho-
 lici filij nostri charissimi, atque heredum, successorum,
 posteriorumque eius, quinetiam omnium, & singulorū

Reg-

Regnum, Regionum, & Dominiorum nostrorum,
nullis exceptis, ut & omnium aliorum bonorum no-
strorum presentium, & futurorum. Quò autem supra-
dicta obligatio ea magis confirmetur, legibus, conlue-
tudinibus, & exceptionibus quibuscunque contrafaciē-
tibus, vel adversantibus renunciamus. In eorum au-
tem omnium quæ supra dicta sunt, fidem, & testimo-
nium iussimus expediri præsentes literas propria no-
stra manu subscriptas, ac sigillo nostro secreto munitas,
manuque Secretarij nostri Status subsignatas 21. die
mensis Septembris, Anno Domini millesimo sexcen-
tesimo sexagesimo septimo. YO LA REYNA.
Don Pedro Fernandez del Campo y Angulo.

FOR

FORMVLA LITERARVM

certificatoriarum, quibus Vrbes, &
Portus Maritimi naves, & nau-
gia inde solventia di-
mittant.

OMnibus, & singulis, ad quos presentes literè peruenient, Nos Praefecti, Consules, aut Supremus Magistratus, aut Teloniorum, aut Cultumarum Commissarij Vrbis, vel Prouincia N. noctum, testatumque facimus, quod N.N. Magister nauis N.co ram Nobis mediante solemnī iuramento declarauit nauem N. dictam tonnarum (aut eo circiter) capacē, cuius ipse est Magister, ad Vrbis N.N. Incolas in Dominis Serenissimi Regis Hispaniarum iure proprietatis, & dominij pertinere. Quoniam autem in iustis suis negotijs, & itineribus benignè exceptū, & accommodatū vellemus, omnes, & singulas personas, quibus dictus Magister, vel obviā fieri, vel apud quos illum cū nauis sua, & mercibus suis appellere, aut subsistere contigerit, ut eum benignè admittat, humaniter tractent, eumque ad, in, & per Portus, oras, stationes nauium, fluuios, & Dominia nauigare, meare, remeare, & negotiari, prout ipsi visum fuerit, illo interim vectigalia, aliaque tributa, quæ debebuntur, exolvente, permittant rogamus.

mus. Quod Nos grato, & benevolo animo, propter officiorum vices se obtulerint, agnoscemus. In cuius rei testimonium presentes literas manu signauimus, & Urbis nostrae sigillo muniri fecimus. D. Pedro Fernandez de Campo y Angulo. Guil. Godolphin.

Chancery. The first sentence is written in Gothic script, while the rest is in a later hand. The text discusses the transfer of a property from one party to another.

Chancery. The first sentence is written in Gothic script, while the rest is in a later hand. The text discusses the transfer of a property from one party to another.

